

56. И сестрите Му не сѫ ли всички между настъ? Откѫдѣ, проче, у Него всичко това?

57. И падаха въ съблазънъ поради Него. А Иисусъ имъ рече: пророкъ не бива безъ почетъ, освѣнъ въ отечеството си и у дома си.

58. И не извърши тамъ много чудеса поради невѣрието имъ.

ГЛАВА 14.

Въ онова врѣме Иродъ четвъртовластникъ чу мълвата за Иисуса

2. и рече на своите служещи: това е Иоанъ Кръстителъ; той е въскръсналъ отъ мъртвите, та затова ставатъ чрѣзъ него чудеса.

3. Защото Иродъ, като хвана Иоанна, върза го и хвърли въ тъмница зарадъ жената на брата си Филиппа, Иродиада,

4. понеже Иоанъ му казваше: не бива да я имашъ.

5. И искаше да го убие, ала се боеше отъ народа, понеже го имаха за пророкъ.

6. А когато празнуваха денътъ на Иродовото рождение, дъщерята Иродиадина игра прѣдъ събраните и угоди Ироду;

7. затова той съ клетва ѝ обѣща да даде, каквото и да поиска.

8. А тя, получена отъ майка си, каза: дай ми тута на блюдо главата на Иоанна Кръстителя.

9. И натжжи се царътъ; но заради клетватата и сътрапезниците си заповѣда да ѝ я дадатъ,

(57) Марк. 6, 4. Лук. 4, 24. Иоан. 4, 44.—**Гл. 14. (1)**
Марк. 6, 14. Лук. 9, 7. (3) Марк. 6, 17. Лук. 3, 19.